

Szenje pola Jan. na 20. Stawi. v. 19 — 23.

Na Weczor pak teho sameho Dnja, kiz prjeni bjesche po Sabaczi, jako Wuczomnizy sromadzeni a Durje sanknene bjechu s Bojoszu psched Zidami, pschindze Jesus, a stupi bredza, a dzesche knim: Mjer budz swami. A dyz to praji bjesche, pokasa won jim swowej Ruzy a swoj Bok. Duž sweselichu so czi Wuczomnizy, so teho Knesa widzichu. Tehodla dzesche Jesus saso knim: Mjer budz swami. Kajz me moj Wotz poslat je, tak poszelu tejs ja was. A jako to praji bjesche, dunu won na nich a dzesche knim: Smicze teho swjateho Ducha. Kotrymz wy Rjechi wodacze, tym su wodate, a kotrymz wy je sdzerzicze, tym su sdzerzane.

Tu Historiju smy my na poshlenim Prjedowanju psyscheli, so je so Jutrowniczku stala, jako taj dwaj Wuczomnikaj s Emausa saso do Jerusalema pschindzeschtaj a tym druhim pschipowedaschtaj, so staj teho Knesa widziltaj. Sw. Jan pak ma to Waschnje psched druhimi Ewangelistami, so nam niz jeno tu Historiju poweda, ale tejs to Prjedowanje Krystusowe a te Słowa pschistaji, na kotrychz wošebi wele lejjane je. Tak pschistaji won tudy te Słowa, kiz my we druhich Ewangelistach nenamafamy, so je won knim praji, jako je jim Mjer pschipowedat, a Ruzy a Nosy pokasat: Kajz me moj Wotz poslat je, tak tejs ja was poszelu. My šebi tehodla prjotk stajimy:

Ton Hamt teju Kluczow jako jenu wošebnu Moz, kiz Krystus swowej Zyrkwi na Semi dat je.

I. Kajli to Hamt je?

II. A kajke Rjechi ktemu Hamtej slusheju?

To su jara krasne Słowa, skotrymiz won jim ton prjedarski Hamt poruczi, a to Szerpenje a Horjestacze Krystusowe praweho Wuzitka a Skutka pschineše. Pschetoz dy by wono pschi tej Historiji a Wjezy samej bes prjedarskeho Hamta sawostalo, da by nam ta Wjez kniczom nebyla. Runje kajz so pola tych Podjanskich stane, tam maju te prawe Historije, kajz je my mamy, ale dofelz je neprjeduja, kajz Krystus tudy pschikaze, wostanu wone bes Blodow, runje jako

njedze njekajka Historija wot Ditricha Berna, kiz so slyschi a wuczi, wot kotrejez pak niczo nimašch, hacz jeno to Wedenje. Tehodla na tym wele lejsi, so bychmy to Szerpenje a Horjestacze Krystusowe do jeho praweho Wuzitka pschinešli.

To so pak tak stane, dyz ton Knes tudy prjeduje, a praji: Ja was poszelu, runje kajz me moj Wotz poslat je. Kak pak ton Wotz Krystusa poslat je, wuczi nas dawno predy ton swjaty Jesaias Staw. 61. Duch teho Knesa je namni, tehodla je me ton Knes žalbowat. Won je me poslat, so bych skhudym pschipowedat to Ewangelion, so bych sabojil roslamane Wutrobny, so bych prjedowat Jatym Wupuschezenje, a Swjasanym Wotwjasanje, so bych prjedowat to spodobne Ejetu teho Knesa.

To je ta Pschikasnja, psches kotruz Krystus poslan je. A tu praji won: So won tych swojich tejs tak šzele, runje kajz je won poslan, a poruczi jim ton Hamt dale hacz do onza teho Swjeta, so bych runje tak prjedowali, kajz je won prjedowat. Tak dze ta Pschikasnja, a to Poslanje zylje na tu Wuczbu, so bych ju czi Wuczomnizy wot neho wsali, kajz je ju won sam wot šebe wsat. Kajku Wuczbu pak je Krystus wot šo mjet? To nam Jesaias spjeknymi krasnymi a jasnymi Słowami praji, menujzy so je Krystus ktemu žalbowany a poslan, so by